

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.133/2024/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. május 27.

Az ügy tárgya: önbíráskodás büntettének kísérlete és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Szentesi Járásbíróság, 5.B.67/2022/32., ítélet,
tárgyalás, 2023. április 19.

Másodfok: Szegedi Törvényszék, 3.Bf.510/2023/33., ítélet,
tárgyalás, 2024. február 19.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az önbíráskodás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Szentesi Járásbíróság 5.B.67/2022/32. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.510/2023/33. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Szentesi Járásbíróság a 2023. április 19. napján meghozott 5.B.67/2022/32. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetnének kísérletében [Btk. 368. § (1) bekezdés], testi sértés büntetnének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], garázdaság büntetnében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] és 2 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és be) alpont]. Ezért őt mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Szegedi Járásbíróság 17.Bpk.2063/2021/3. számú büntetővégzésével kiszabott 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtását. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. február 19. napján jogerős 3.Bf.510/2023/33. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében akként változtatta meg, hogy az önbíráskodás büntette kísérleteként értékelt cselekményét a Btk. 368. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont szerint minősítette, egyben mellőzte a bűnösségének garázdaság büntetnében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] történt kimondását. Megállapította, hogy az I. rendű terhelt terhére rótt 2 rendbeli lopás vétségének jogszabályi alapja a Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont és – egy esetben – a be) alpont. Az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezés pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt vonatkozásában egyebekben helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított, a felülvizsgálati indítvánnyal érintett tényállás lényege a következő:

II. tényállási pont

A sértett 2022 februárjában egy hirdetési újságban hirdetést adott fel abból a célból, hogy a lakóhelyén található fákat a hirdetésre jelentkező személy kivágja.

A hirdetés alapján 2022. február 18. napján, a korai délutáni órákban az I. rendű terhelt megjelent a sértett lakóhelyén és megállapodtak, hogy 15.000 forint ellenében a sértett által kijelölt fákat kivágja.

A munkák megkezdését megelőzően az I. rendű terhelt a sértettől 7.500 forint előleget kért, amelyet azonban a sértett nem fizetett ki neki. Az I. rendű terhelt ezt követően nem végezte el a rábízott munkát, azonban másnap, 2022. február 19. napján 15 óra 30 perc körüli időben személygépkocsival visszament a sértett ingatlanához.

A gépkocsijából kiszállva bement a sértett ingatlanának körbekerített, zárt udvarára, ahol a sértettel szóváltásba került, követelve tőle 7.500 forint megfizetését, mivel állítása szerint a munka megtekintése okán ilyen összegű költsége keletkezett.

A sértett továbbra is elzárkózott az I. rendű terhelt által követelt összeg megfizetésétől, ettől azonban az I. rendű terhelt felindult állapotba került, támadólag a sértett felé indult és azzal fenyegette meg, hogy megveri, amennyiben a követelt összeget nem adja át részére.

Ekként az I. rendű terhelt igyekezett jogosnak vélt vagyoni igényének fenyegetéssel érvényt szerezni, mely azonban eredményre nem vezetett, a sértett távozásra szólította fel őt.

Az I. rendű terhelt ezt követően a sértett ingatlanából az utcára sietett, a gépkocsijához szaladt, majd onnan magához vett egy, az élet kioltására alkalmas 772 gramm tömegű, 90 centiméter hosszúságú fejszenyelet, mellyel a sértett ingatlanának – időközben a sértett által bezárt – utcai kapuját ütlegetni kezdte, miközben felhívta arra, „Bokszoljuk le, játsszuk le!”.

A sértett az I. rendű terhelt cselekvősége okán felindult állapotba került, a további támadásának elhárítása végett ingatlanának udvarán egy lapátot vett magához. Eközben az I. rendű terhelt cselekvőségét észlelve a sértett fia egy ipari kalapácsot vett magához, és mindketten az utcára mentek.

A sértett és a fia fellépését észlelve az I. rendű terhelt a gépkocsijához sietett, majd azt elindította, azzal tolatni kezdett, azonban egy hirtelen mozdulattal a járművet követő sértett és annak fia irányába fordult, járművét előremenetbe kapcsolva, majd a gépkocsi kormányát szándékosan balra rántva és mintegy 5 métert előre haladva, fékezés mellett 5-10 km/h közötti sebességgel nekihajtott az ingatlana bejáráján álló sértettnek, aki emiatt elesett, megütve mellkasát és könyökét.

Az I. rendű terhelt ezt követően a gépkocsijával a helyszínről elmenekült.

Az előzőekben részletezett kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen.

Az I. rendű terhelt az általa vezetett járművel történő elütéssel a sértettnek a jobb könyök felületes sérülését és a mellkas zúzódását okozta, mely sérülések gyógytartama egyenként és együttesen is 8 napon belüli. A bántalmazás módjára és eszközére tekintettel azonban a cselekménye a bekövetkezett eredményhez képest súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülések okozására is alkalmas volt.

A sértett ingatlana utcai kapujának ütlegetése, megrongálása folytán az I. rendű terhelt a sértettnek 6.000 forint rongálási kárt okozott, amely az eljárás során nem térült meg.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnak – elsődlegesen a megtámadott határozatok megváltoztatása, a terhére rótt bűncselekmények eltérő minősítése, és ekként a büntetés enyhítése érdekében.

[5] Indokai szerint tévedett a másodfokú bíróság, amikor a terhére rótt önbíráskodás büntetnének kísérletét felfegyverkezve elkövetettnek minősítette.

[6] Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a nála lévő baltanyéllal azután kezdte el ütlegetni az utcafronti bejáratot, miután az udvaron zajló események már befejeződtek, a követelés már elhangzott. A sértett és a fia a náluk lévő eszközökkel meg akarták támadni, ekkor felindult állapotba került, és ezért hangzott el tőle az, hogy „Bokszoljuk le!”. Ennek azonban a követeléshez már nem volt köze, a bejárat ütlegetése során újabb követelés már nem hangzott el a részéről.

[7] Utalt rá, hogy a baltanyél nem az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében volt nála, hanem azért, mert favágással bízták meg. Álláspontja szerint nem minősülhet fegyvernek egy olyan tárgy, amit a napi munkavégzéshez használnak.

[8] Hivatkozott rá, hogy a neki felrótt cselekmény alkalmatlan volt bűncselekmény megvalósítására, hiszen egymaga volt két felfegyverkezett személlyel szemben, akik

megtámadták. A nagy fenyegetés miatt a szándékáról lemondott, a helyszínt elhagyta, így önkéntes elállása állapítható meg.

[9] Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe azokat a körülményeket, amelyek enyhébb büntetést eredményeztek volna, köztük a betegségét, amely miatt a börtöntűró képessége is csökkent. A büntetés kiszabása során figyelmen kívül maradtak az alkalmatlan kísérletre és az önkéntes elállásra irányadó törvényi rendelkezések, miként az is, hogy másodfokon változott a halmazatban lévő bűncselekmények száma.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.1131/2024/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] A felfegyverkezve történő elkövetéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az I. rendű terhelt a baltanyelet a bűncselekmény megállapításának alapját képező eseménysor részeként vette magához. Ez az eseménysor nem szakadt meg azt megelőzően, hogy az I. rendű terhelt a gépkocsijában az eszközt magához vette, ellenkezőleg, még azt követően is folytatódott.

[12] Ugyan a baltanyél felvételét követően pénzkövetelés már valóban nem hangzott el az I. rendű terhelt részéről, a követelése még korántsem volt lezártnak tekintendő. Ebből következően a baltanyelet az ellenállás leküzdése érdekében vette magához. Valójában a pénz megfizetésére irányuló, megveréssel fenyegető kijelentését váltotta volna valóra nyomban a szerszámnyél elővételével.

[13] Utalt arra is, hogy a tényállásban leírt tömegű és hosszúságú baltanyél az emberi élet kioltására alkalmas volt.

[14] Álláspontja szerint az irányadó tényállással ellentétes az I. rendű terhelt alkalmatlan kísérletre történő hivatkozása. Önmagában az a körülmény, hogy két ugyancsak felfegyverkezett személlyel találta szembe magát a kísérletet még nem teszi alkalmatlanná, ez csupán azt jelenti, hogy a korábbiakhoz képest az erőviszonyok változtak meg.

[15] Indokai szerint a bűncselekmény elkövetésétől való elállás sem állapítható meg. Az irányadó tényállásban ugyanis nem található arra vonatkozó utalás, hogy az I. rendű terhelt a szándékát külső hatás nélkül feladta volna. A bűncselekmény befejezése valójában a sértett ellenállása, majd utóbb a fiának bekapcsolódása miatt maradt el, ezzel ugyanis a követelés érvényesítése reménytelenné vált.

[16] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

III.

[17] Az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[20] A felülvizsgálati indítvány szerint az I. rendű terhelt terhére rótt önbíráskodás büntetnének kísérlete nem minősül felfegyverkezve elkövetettnek.

[21] Nem tévedett az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt terhére rótt, II. tényállási pontban írt cselekményt önbíráskodás büntette kísérletének [Btk. 368. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és testi sértés büntette kísérletének minősítette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés].

[22] A Btk. 368. § (1) szerint az önbíráskodást az követi el, aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igénynek érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. A (2) bekezdés b) pontja alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az önbíráskodást felfegyverkezve követik el.

[23] Az önbíráskodás elkövetési magatartása a sértettnek erőszak vagy fenyegetés alkalmazásával valamilyen cselekvés megtételére vagy meg nem tételére, illetve eltűrésére kényszerítése.

[24] Az önbíráskodás elkövetőjének célja a jogos vagy jogosnak vélt igény érvényesítése. Ebből a szempontból jogos, a jogilag elismert és perben érvényesíthető igény, amelynek teljesítését az elkövető – kihagyva a törvényes utat – meg nem engedett módon maga kényszeríti ki. Jogosnak vélt pedig az az igény, melynek jogi megalapozottsága vitatott (vitatható) vagy csupán az elkövető megítélése szerint áll fenn, továbbá az az igény is, melynek önkéntes teljesítését a törvény nem tiltja ugyan, de annak érvényesítéséhez peres utat nem biztosít (EBH 2014.B.13.II.).

[25] Önbíráskodás az is, ha az elkövető tévedésben van a közte és a sértett között fennálló vagyoni jogviszonnyal kapcsolatban, mert az valójában nem is létezik, vagy fennáll ugyan, de lényeges körülményei nem egyeznek az elkövető által feltételezett tényekkel. Ezt fogalmazza meg a törvény a célzat azon fordulatával, hogy jogosnak vélt vagyoni igény érvényesítése érdekében is elkövethető az önbíráskodás {Kúria Bfv.III.1.351/2020/11. [52] bekezdés}.

[26] Jelen ügyben a felülvizsgálati indítvány maga sem vitatta az önbíráskodás kísérletének elkövetését, az e bűncselekmény megállapításához szükséges tényeket az irányadó tényállás kétségtelenül tartalmazza.

[27] A felfegyverkezve történő elkövetéssel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre.

[28] A Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál.

[29] A felfegyverkezve történő elkövetés tárgyi feltétele az, hogy az elkövető a cselekmény kifejtésekor az élet kioltására objektíve alkalmas eszközt tartson magánál. A súlyosabb minősítéshez nem szükséges az ilyen eszköz használata, a felfegyverkezve elkövetett cselekmény megvalósul már akkor is, ha az elkövető a sértett ellenállásának leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál.

[30] Az irányadó tényállás az I. rendű terhelt által használt eszközzel kapcsolatban egyértelműen rögzíti, hogy

- a baltanyél 772 gramm tömegű és 90 centiméter hosszúságú volt;
- az alkalmas volt az élet kioltására;
- az I. rendű terhelt ezzel az eszközzel ütlegette a sértett ingatlanának utcai kapuját;
- miközben azt mondta a sértettnek, hogy „Bokszoljuk le, játsszuk le!”.

[31] Ez pedig a fentiek szerint a felfegyverkezve történő elkövetésnek mindenben maradéktalanul megfelel.

[32] A Kúria rámutat, hogy egy adott eszköz élet kioltására alkalmassága a tényállásban rögzített objektív körülmény, amely a fizikai tulajdonságaiból, sajátosságaiból adódik, és nem függ az adott tárgy eredeti rendeltetésétől.

[33] Helytállóan hivatkozott a Legfőbb Ügyészség arra, hogy a baltanyél gépkocsiból történő elővételére, illetve annak tényleges használatára azon cselekménysor részeként került sor, mely végső soron arra irányult, hogy az I. rendű terhelt a sértettől kikényszerítse a 7.500 forint fizetését. A tényállásban részletezett, időben szorosan összekapcsolódó, egymásba fonódó, egymásból következő események nem szakadtak meg, azok mindvégig egyértelmű egységet képeztek. Az I. rendű terhelt ennek során tanúsított valamennyi cselekményét az elejétől fogva összefogja a jogellenes célzata, a tényállás szerint általa jogosnak vélt vagyoni igény érvényesítése.

[34] Ebből következően nincs jelentősége annak, hogy a baltanyél előkerülése előtt hangzott el a sértett fizetésre történő felszólítása. Az I. rendű terhelt valójában a pénz megfizetésére irányuló, megveréssel fenyegető kijelentését váltotta volna nyomban valóra a szerszámmal ellenállás leküzdése érdekében történt magához vételével és használatával. Ezt támasztja alá a részéről a sértett felé elhangzott felszólítás („Bokszoljuk le, játsszuk le!”) is, mellyel az I. rendű terhelt egyértelművé tette, hogy a követelés a részéről még nem volt lezártnak tekinthető.

[35] A felfegyverkezve elkövetés megállapítása tehát törvényes.

[36] A felülvizsgálati indítvány szerint az I. rendű terhelt egymaga volt a vele szemben álló két felfegyverkezett személlyel szemben, és a részükről történt nagy fenyegetés miatt lemondott a szándékáról.

[37] Ezzel valójában egy büntethetőséget megszüntető okra, az önkéntes elállásra [Btk. 10. § (4) bekezdés a) pont] hivatkozott.

[38] A Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja szerint nem büntethető kísérlet miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése.

[39] Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az önkéntesség azt jelenti, hogy a visszalépés döntően belső indítékból fakad, és a cselekmény folytatása nem külső körülmények hatására marad el.

[40] Az I. rendű terhelt a jelen ügyben – az irányadó tényállásból kitűnően – azért hagyta abba a cselekményt, mert a sértett nem volt hajlandó a követelésének teljesítésére, és miután az I. rendű terhelt elővette a baltanyelet és azzal a kaput ütlegelte, maga is eszközt (egy lapátot) vett magához, majd a védelmére kelt a fia is, aki egy ipari kalapácsot tartott.

[41] Mindezekből nyilvánvaló, hogy a megkezdett cselekményt az I. rendű terhelt nem belső elhatározásból, hanem a külső körülmények miatt azért nem folytatta, mert a sértett következetes és kitartó ellenállását követően a fia megjelenésével, illetve az általuk kézbe vett eszközök okán az erőviszonyok kétségtelenül megváltoztak, amelyből adódóan az I. rendű terhelt számára a pénz megszerzése immár reménytelenné vált.

[42] Tehát a kísérlettől való önkéntes elállás mint büntethetőséget megszüntető ok az I. rendű terhelt javára nem állapítható meg.

[43] A felülvizsgálati indítvány alkalmatlan kísérletre hivatkozása ugyanezen körülmények miatt szintén alaptalan.

[44] Helytállóan utalt a Legfőbb Ügyészség arra, hogy a kísérletet nem teszi alkalmatlanná az, hogy az I. rendű terhelt a baltanyél elővételét és a kapu ütlegelését követően két felfegyverkezett személlyel találta szemben magát. Ez ugyanis valójában azt jelenti, hogy az erőviszonyok a számára kedvezőtlenül változtak meg.

[45] Az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása tehát a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül történt, törvényes a terhére rótt cselekmény minősítése és a kiszabott büntetés is.

[46] Az I. rendű terhelt arra hivatkozással sérelmezte a vele szemben kiszabott büntetés mértékét, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe a javára szóló enyhítő körülményeket.

[47] Miután azonban a minősítés törvényes, és más anyagi jogsértés sem történt, önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[48] Az pedig a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve az adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[49] Ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a büntetés törvényben rögzített céljára (Btk. 79. §) és a büntetés kiszabásának elveire (Btk. 80. §), valamint a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben foglaltakra. Nyilvánvaló, hogy ezek a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai. Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát sem a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége, sem a büntetéskiszabási tényezők értékelése nem képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-ának előírásait, valamint az 56. BK véleményben rögzített iránymutatást.

[50] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[51] *A döntés elvi tartalma*

A felfegyverkezve történő elkövetés tárgyi feltétele az, hogy az elkövető a cselekmény kifejtésekor az élet kioltására objektíve alkalmas eszközt tartson magánál. A súlyosabb minősítéshez nem szükséges az ilyen eszköz használata, a felfegyverkezve elkövetett cselekmény megvalósul már akkor is, ha az elkövető a sértett ellenállásának leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál.

IV.

[52] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[53] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. május 27.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző